

KODUTÜTARIE LAULIK

Kodutütarte Tartu ringkonna Tartu Tütar-
lastegümnaasiumi ja Keskkooli rühma kir-
jastus, Tartu, 1935

L. Tamberg.
23. juun. 35.

KODUTÜTRE LAULIK

Kodutütarite Tartu ringkonna Tartu Tütarlastegüm-
naasiumi ja Keskkooli rühma kirjastus, Tartu, 1935

*Eesti rahvas on laulja rahvas,
laulge, kodutütred!*

*Salme Pruuden,
Kodutiitarde peavanem.*

1.

F. Pacius.

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
 Kui kaunis oled sa!
 Ei leia mina iial teal
 See suure laia ilma peal,
 Mis mull' nii armas oleks ka
 Kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju sünnitand
 Ja üles kasvatand.
 Sind tänan mina alati
 Ja jään sull' truuks surmani,
 Mull' kõige armsam oled sa,
 Mu kallis isamaa!

Su üle Jumal valvaku,
 Mu armas isamaa!
 Ta olgu sinu kaitseja
 Ja võtku rohkest' õnnista,
 Mis iial ette võtad sa,
 Mu kallis isamaa!

J. W. Jannsen.

2.

E. Võrk.

Eesti on me isamaa,
 Loodud vaeva, verega.
 Kodupind — see meile kallis,
 Keel on kuldse kõlaga.
 Rahvas julge, võitlusvalmis
 ::: Seisma jäägu vabana! :::
 Eesti on me õnn ja arm.
 Saatus sulle olnud karm.
 Looja kõrgel ikka valvel
 Hoiab sinu elutuld,
 Kuuleb meie ühist palvet:
 ::: Kandku rohket vilja muld! :::
 Eesti jääb me isamaaks,
 Meri tema põhjara'aks.
 Ei siin puhka tormist rannad,
 Palju tuleb võidelda.
 Hoidke lippu, vaprad vennad,
 ::: Sini-musta-valgega! :::

E. Remmelgas.

3. Isamaa ouks.

M. Herrann.

Isamaa ouks alati valmis, isamaa ouks alati

The first system of musical notation consists of two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It contains a melody with a triplet of eighth notes marked with a '3' and a slur. The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment. The lyrics 'Isamaa ouks alati valmis, isamaa ouks alati' are written between the staves.

valmis, isamaa ouks alati, a-la-ti val-mis.

The second system of musical notation also consists of two staves. The top staff continues the melody from the first system, featuring another triplet of eighth notes. The bottom staff continues the accompaniment. The lyrics 'valmis, isamaa ouks alati, a-la-ti val-mis.' are written between the staves. The system concludes with a double bar line and a fermata over the final note.

4.

F. Säbelman.

Helde Isa taeva sees,
Heida armu minu peal'!
Põlvil' seisan Sinu ees,
Taeva poole õhkab hääl!
Võta mind nüüd kinnitada,
Minu vaimu valgustada
Taevaliku vaimuga,
Jumaliku andega!

Mina olen väeti veel,
Kartlik, kurb ja abita,
Ei saa käia õigel teel,
Kui Sa mind ei avita.
Et ma võiks' Sind austada,
Üle kõige armastada,
Võta, Isa, kuulda mind,
Kui ma lauldes kiidan Sind!

P. Ruubel.

5.

Kiida nüüd Issandat, minu süda!
Ma kiidan Teda surmani.
Kuni mul elu on, tahan Teda
Ma kõrgeks kiita alati.
Kes ihu loond ja hinge ka,

Kiidetud olgu lõpmata!
Halleluuja, halleluuja!

Taevas ja maa ja, mis iial loodud.
Tuleb Ta jumalikust käest,
Ja mis Tast ilmas on ette toodud,
Hoitakse alal Tema väest.
Mis iial tarvis, Tema seab
Ja kõik maailma üles peab.
Halleluuja, halleluuja!

6.

Ma kummardan sind, armu vägi,
Mis Jeesuses end ilmutand!
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand.
Mu oma mõte ära kaob
Ja armumerre üksi vaob.

Kui väga Sa mind armastanud
Ja kuis Su süda nõuab mind!
See imearm mind äratanud,
Et minu hing ka ihkab Sind.
Mu sees Sa asu armu võimus,
Et võsuksin ka Sinu vaimus!

7.

*Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle.
P. 141.*

Kui kotkatiivul oled kandnud
Meid, Issand, oma armuga.
Meil mõnda varaks oled andnud,
Kuid kalleim kõigest isamaa —
See oma maa, kuld-kodupind,
Mis vabaks ostnud verehind.

Me maa on vaba, vabaks jäägu
Ta Sinu helde hoiu all,
Ka vaimu poolest vabaks saagu
Ta tõehelgil heledal!
Nii, Issand, kaitsku meie maad
Su kotkatiivad vägevad.

Sest juhi ise meie sõudu,
Kui käia meil ka vaikel teel.
Meil anna oma taevajõudu,
Et seda näeksime veel:
Me maal on õitsmas õiepuud
Ja õigus annab tõe suud.

M. Lipp.

8.

Viisil: Jeesus, surma äravõitja. P. 300.

Isamaa eest palvetada
 Tahame Su poole nüüd,
 Maises põrmus põlvitada,
 Et Su juurde kostaks hüüd:
 Issand, õnnista me kodu,
 Kaitse, hoiu eesti sugu,
 Et me kalli rahu sees
 Elaksime Sinu ees!

9.

Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim,
 Üles siit vaevaööst kannab mind aim.
 Kasvab mu ahastus,
 Ainult üks laul mu suus:
 Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

Kui tee ka vaevane, mis käia mul,
 Viib ta mind ometi ligemal' Sull'.
 Inglid mind armsasti
 Kutsuvad taevasse.
 Jumal, Sull' ligemal ihkab mu vaim!

10.

Kalla, kallis Isa käsi,
 Rahu minu südame!
 Anna, et Su laps ei väsi
 Palvetamast iiale.
 Õnnista mind eluvaevas,
 Hoiä kõige kurja eest!
 Olgu ikka lahti taevas,
 Kus näen Isa vaimus, tões!
 Luba mind Su ligi tulla,
 Armas Taeva Kuningas,
 Et Su Poja risti alla,
 Elukoormat panna saaks.
 Seal on lepitust, on õnne,
 Seal jääb süda rahule,
 Ei seal enam vaeva tunne,
 Kes on leidnud elutee.

J. Lattik.

11.

K. A. Hermann.

:: **Isamaa ilu hoieldes,**
 Vaenlaste vastu võideldes
 Varisesid vaprad vallad,
 Kolletasid kihelkonnad
 Muistse põlve mulla alla ::
 Nende mure muljutused

Nende piina pigistused,
Muistsed kallid mälestused
:,: Kostku meile kustumata! :,:

Kalevipoeg.

12.

F. A. Schultz.

Eestimaa, mu isamaa,
Kuis mull' armas oled sa!
Murravad ka tormid, tuuled
Taara viimsed tammepuud,
Siiski hüüavad mu huuled:
:,: Eestimaa, sull' annan suud! :,:
Eesti vaprad vanemad
Vaimuvallast vaatavad,
Peas neil paistvad pärlikroonid,
Võidulaulud kõigil suus,
Kojas kuninglikud troonid,
:,: Kuldsed kandleid palmipuus. :,:
Eestimaa, su mehe meel
Pole mitte surnud veel!
Nõuab surm ka rohket lõikust
Suure sõjakäraga:
Truuks jääme isamaale
:,: Viimse veretilgani! :,:

Fr. Kuhlbars.

13.

E. Võrk.

Kaunistagem eesti kojad kolme koduvärviga,

Mille alla eesti pojad ühiselt võiks koon-
duda.

Ühine neil olgu püüe ühes venna armuga,
Kostku võimsalt meie hüüe: Eesti, Eesti,
ela sa!

Sinine on sinu taevast, kallid Eesti kodu-
maa,

Olid kord sa ohus, vaevast, sinna üles
vaata sa.

Must on sinu mullapinda, mida higis
harisid,

Must on kuub, mis eesti rinda vanast
juba varjanud.

Sinine ja must ja valge kaunistagu Eesti-
maad,

Vili võrsugu siin sirge, paisugu tal täieks
pead.

Vaprast meelest, venna-armust eesti kojad
kõlaga,

Kostku taeva poole põrmust: Eesti, Eesti,
ela sa!

M. Lipp.

A. Kunileid.

Mu isamaa on minu arm
 Kell' südant andnud ma,
 Sull' laulan ma, mu ülem õnn,
 Mu õitsev Eestimaa!
 Su valu südames mul keeb,
 Su õnn ja rõõm mu rõõmsaks teeb,
 ∴ Mu isamaa! ∴

Mu isamaa on minu arm,
 Ei teda jäta ma,
 Kas peaks sada surma ma
 Ta pärast surema.
 Kas laimab võõra kadedus,
 Sa siiski elad südames,
 ∴ Mu isamaa! ∴

Mu isamaa on minu arm,
 Kus tahan puhata.
 Su rüppe heidan unele,
 Mu püha isamaa!
 Su linnud und mull' laulavad,
 Su põrmust lilled õitsevad,
 ∴ Mu isamaa! ∴

L. Koidula.

F. Säbelman.

Kaunimad laulud pühitsen sull',
 Vanematest armastatud kallis kodumaa!
 Võimsasti tuksub süda siis mul,
 Kui sulle laulan, mu isamaa!
 Taevasse tõuseb tugev lauluhääl
 Südame põhjast armastuse väel.
 Pühamaks paigaks oled mul ikka,
 Kuni veel süda tuksub mul sees.
 Võimsasti kõla siis ühine laul:
 Õitsegu, kasvagu kodumaa!

Priiusepäike nüüd paistab me maal,
 Rusujatest vabastatud Kalevite ra'al.
 Orjusekütked purustud maas,
 Muistene priius meil jälle käes.
 Särama löönud kodupinnal koit,
 Eestimaa taevas vabaduseloit.
 Paremad päevad paistma meil jäävad,
 Kaunimad ajad ootavad ees.
 Võimsasti kõla siis, ühine laul:
 Õitsegu, kasvagu kodumaa!

P. Ruubel.

16.

M. Hermann.

Mu isamaa armas,
 Kus sündinud ma,
 :: Sind armastan ma järjest'
 Ja kiidan lauluga! ::

Ei seedrid, ei palmid
 Ei kasva me maal,
 :: Meil siiski kenad männid
 Ja kuused, kased ka. ::

Ei hõbedat, kulda
 Ei leita me maalt,
 :: Meil viljakandvat mulda
 On küllalt igal pool. ::

Oh õitse veel kaua,
 Mu isade maa! —
 :: Sa maa, kus palju vahvust
 Ja vaimuvara ka! ::

Su hoolde end annan
 Ja truuks sulle jään,
 :: Nii kaua kui kord suren
 Ja mullapõue läen. ::

Fr. Kuhlbars.

17.

M. Hermann.

∴ Isamaa, õitse sa! ∴

Kallimat varandust ilmas mul pole,
Sinuta elu mul tühi ja kõle,
Armsamat enesel' ma ei saa:
Isamaa, isamaa, õitse sa!

∴∴ Isamaa, kasva sa! ∴∴

Sinule enese olen ma andnud
Kätkist nii kauaks, kui hauda mu pannud.
Omaks mult võta, mis pakun ma:
Isamaa, isamaa, kasva sa!

∴∴ Isamaa, ela sa! ∴∴

Õitse ja kasva ja edasi astu,
Ela ja vaenlastel' astu sa vastu
Igavest', igavest' õnnega!
Isamaa, isamaa, ela sa!

M. J. Eisen.

18.

A. Läte.

Kus Põhjalahe kohiseb, —

Ta kaldal ilu idaneb, —

Seal on mu armas kodumaa,

Mis kallim mull' veel kullasta.

Seal org on armsas orases

Ja lehtpuu lehk'vais õilmetes.

Seal olin nii kui laululind
Ja õnnes tuksus minu rind.

Oh, et ma pidin Põhjalast,
Mu kuldakodust kaunimast
Nii äkki saama võõrsile,
Kus mures mõlgub meelege!

Ehk kuldne koht küll kaugela,
Kust lahkusin ma nutuga,
Mul siiski sinna sõuab meel
Veel vaimus paleuste teel.

Ja peaksin ma kunagi
Veel sinna jõudma tagasi,
Siis laulaksin ma rõõmuga,
Oh kallis, kaunis Põhjala!

M. Lipp.

19.

K. H. Hermann.

Minge üles mägedele,
Tuule õrna õhule!
Vaatke alla oru põhja
Üle lille hiilguse!
Vaatke, kuidas oja keerleb
Läbi luha läikiva!
Ja siis hüüdke alla orgu:
.: Ilus oled, isamaa! .:.

Vaatke, metsad pilve poole
Tõstvad latvu uhkuses!
Kuulge, kuidas kaasik kohab
Lehkavates lehtedes!
Vaatke, jõed, järved läikvad
Metsas virvendusega!
Ja siis hüüdke üle metsa:
:,: Ilus oled, isamaa! :,:

Vaatke, rohke rukis hällib
Uhke nurme nõlvadel!
Tõuvili töötab anda
Rohket saaki sügisel.
Viljapuude okste otsas
Hiilg'vad anded iluga.
Ja siis hüüdke üle nurme:
:,: Ilus oled, isamaa! :,:

Vaatke karja lustipidu
Leherikkas lepikus!
Kuulge karjalaste laulu
Vastuhelkjas võsikus!
Vaatke, kuidas kõrgel võlvil
Taevas helgib sinaga,
Ja siis hüüdke taeva poole:
:,: Ilus oled, isamaa! :,:

M. Veske.

Pühendan sind looks ja lauluks

Oma kandlele,
 Kui ma uhkel rinnal hõiskan
 Üle ilmade:
 Kasva, kodu, kosu, kodu,
 Õitse, isamaa!
 Viimne pisar, viimne helin
 Mulle oled sa!

Valgusele, päikesele vastu purjeta!

Julgel tüüril, kotkalennul

Leiad õnne sa.

Mere müha, taeva sina

Võidulauluks loon,

Viimse viisi omalt kandlelt

Hõiskel sulle toon!

Pühendan sind looks ja lauluks

Oma kandlele,
 Kui ma uhkel rinnal hõiskan
 Üle ilmade:
 Kasva, kodu, kosu, kodu,
 Õitse, isamaa!
 Viimne pisar, viimne helin
 Mulle oled sa!

E. Vöhrman, J. Leemets.

Kaljuvald mu isamaa

Ja Viru meri tema vaim
 Ja taevas tema kaitsevall,
 Sest elagu ja kosugu
 Ja jäägu seisma tormides,
 Kus seisnud ta!

Tormides on seisnud ta,
 Ja saatus valju vaimuga
 Ta vastu olnud armuta.
 Kuid seisma jäänd ja seisma jääb,
 Sest teda kaitseb kaljuvaim
 Ja taevaväed.

Hoolsasti rahvas
 Edasi püüab,
 Lootuses kindel,
 Rõõmulaulul hüüab:
 Edasi, jah edasi!
 Kui kõik on tüdimata tööl,
 Siis lõpp on ööl!
 Lõpp on ööl!
 Elagu! Isamaale rõõmus kõlab keel,
 Meil õnnekoit on eel!
 Sealt kerkib vaimu õige valgustus
 Ja kaljuvalla isamaale vabadus!

22.

A. Kunileid, Soome viis.

Isamaa hiilgava pinnala paistab

Kodu mu kaunike, kallike.

Isamaa sinava võlvilta vaatvad

Vilkuvad koidud meil orusse.

∴ Oi lalelalelallala! ∴∴

Õitse ja haljenda, eestlaste maa! ∴∴

Kukulind kaunisti kõrvu meil kostab,

Äratab ülesse looduse.

Helinal õhud ja hääled meil' hüüdvad,

Helinal tungivad südame.

∴ Oi lalelalelallala! ∴∴

Õitse ja haljenda, eestlaste maa! ∴∴

Valvamas isamaa vaim meie vahel,

Looduses liikumas lennula.

Süda, ei sinagi vangissa viibi,

Hõiska ja helise, õnnis suu!

∴ Oi lalelalelallala! ∴∴

Õitse ja haljenda, eestlaste maa! ∴∴

L. Koidula.

23.

J. Aavik.

Kui mu kallist isatalu

Jumalaga jätsin ma,

Tundis minu süda valu,

Mis ei või ma ütelda.

Väravalt siis üle välja
Sõitsin venna saatel ma,
Sõitsin üle nurme selja,
Kust sain kodu vaadata.

Vend mul ütles: Ära nuta,
Ära enam kaeba nii!
Mina vastu: Ära rutta,
Siit näen kodu viimati!

Hoia hobust kinni vähe,
Las ma vaatan tagasi,
Ehk ei saa ma enam näha
Isatalu iialgi.

Jumalaga, isamaja,
Nurm ja niit ja karjamaa!
Taevas, anna, mis teil vaja,
Jumal, kõike õnnista!

M. Veske.

24.

Eesti rahvaviis.

Kuski kaugel kingurinnal
Kasvab kasemetsake,
Oo-ja, oo-ja, ja,
Kasvab kasemetsake.

Seal on minu kiigekohta,
Seal mu kodu kullane,
Oo-ja, oo-ja, ja,
Seal mu kodu kullane.

Ei seal vaevata küll võrsu
Viljasaaki salvesse,
Oo-ja, oo-ja, ja,
Viljasaaki salvesse.

Ei seal tundmata küll ole
Leinahääled minule,
Oo-ja, oo-ja, ja,
Leinahääled minule.

Aga siiski, oh kui kallis,
Oh kui meeldiv mulle sa,
Oo-ja, oo-ja, ja,
Oh, kui meeldiv minule!

Ta on minu õnnerada,
Mulle armas otsata,
Oo-ja, oo-ja, ja,
Mulle armas otsata.

K. E. Sööt.

25.

A. Kiiss.

Mu koduke on tilluke,
Kuid ta on armas minule;

Ja, ja, ja, ja,
Kuid ta on armas minule.

Seal elavad mu vanemad,
Kes ainult head mull' soovivad;
Ja, ja, ja, ja,
Kes ainult head mull' soovivad.

Seal on mul väike koerake
Ja tibitillu tiisuke;
Ja, ja, ja, ja,
Ja tibitillu tiisuke.

Mu koerake teeb: au, au, au!
Ja tiisuke teeb: näu, näu, näu!
Ja, ja, ja, ja,
Ja tiisuke teeb: näu, näu, näu!

26.

**Seal, kus rukkiväli lagendikul hel-
jub,**

Kõrge kuusik kohab mäenõlvakul,
Väike majakene maantee ääres seisab —
Lapsepõlve kodu oli seal kord mul.
Palju päikest oli seal ja palju lilli,
Rõõmsalt mängisin ta lehispuude all.
Kallis mälestus, mis mull'neist päevist
jäänud,

Seisab kustumata hinges sügaval.
Kaugelt võõrsilt kannavad mind ikka
mõtted

Jälle kalli kodu poole tagasi.
Kui ka palju pikki aastaid mööda läinud,
Lapse kodu ei kao meelest iialgi.

Olen vananend ja mälestusist elan
Noorepõlve unistuste riigis veel.
Mis kord lapsemeeli avatelles täitis,
Seisab vanal selgelt vaimusilma ees.
Kodus oli kõik, mis ihaldasin iial,
Kui küll hilja seda mõistsin hinnata.
Sealt mind vanemad kord saatsid elu-
teele —

Nüüd nad murumulda pandud puhkama.
Kaugelt võõrsilt kannavad mind ikka
mõtted jne.

Ja mu neiu, kelle sarnast teist ei ole,
Minu noorepõlve päike oli ta.
Nüüd ta magab rahu külma kalmu
kambris,
Mina rändan ilmas ümber üksinda.
Tahan koju minna, võtan reisikepi,
Kuid mu õnnemaa on kaduv pettepilt!
Kaugel kõigest, mis mul armas, läen ma
hauda —

Pole õnne leidnud ilmas kusagilt.
Kaugelt vöõrsilt kannavad mind ikka
mõtted jne.

G. E. Luiga.

27.

Eesti rahvaviis.

Vaikne, kena kohakene,
Kõige kallim surmani —
Armas isamajakene
Minu meeles alati!

Minu isamajakene
Linnupesa sarnane.
Sest ma nii kui linnukene
Igatsen ta järele.

Seal mind ema ilmal' toonud,
Seal mind kandis käte peal,
Seal ta mind on õpetanud —
Oh sa helde emakeel!

Selge allikas seal jookseb,
Sealt ma lapsepõlves jõin.
Haljas koplis paju sirgub,
Sealt ma vilepilli tõin.

Kena sirge kask seal kasvab,
Temast magust mahla sain.

Õunapuu seal aias õitseb,
Sügisel sealt õunu sõin.

Vaikne, kena kohakene,
Kõige kallim surmani —
Armas isamajakene,
Minu meeles alati!

M. Körber.

28.

K. A. Hermann.

Kui Kungla rahvas kuldsel a'al

Kord istus maha sööma,

Siis Vanemuine murumaal

Läks kandlelugu lõõna.

∴ Läks aga metsa mängima,

Läks aga laande lauluga. ∴

Sealt saivad lind ja lehepuu

Ja loomad laululugu.

Siis laulis mets ja meresuu

Ja eesti rahva sugu.

∴ Läks aga metsa mängima,

Läks aga laande lauluga. ∴

Siis kõlas kaunis lauluviis

Ja pärjad pandi pähe,

Ju murueide tütreid siis
Sai eesti rahvas näha.
:,: Läks aga metsa mängima,
Läks aga laande lauluga. :,:

Fr. Kuhlbars.

29.

Eesti rahvaviis.

:,: Tiiu, talutütrekene,

Kaske, kaske! :,:

:,: Sest saab nobe neiukene,

Kaske, kaske! :,:

:,: Sukavarda veeretaja,

Kaske, kaske! :,:

:,: Leemekulbi liigutaja,

Kaske, kaske! :,:

30.

Fr. Schubert.

Üks kask meil kasvab õues

Just maja ukse ees.

See oli lapsepõlves

Mu ainus seltsimees.

Ta andis vilu varju,

Ta mahl mind kosutas.

Ta kohin sagedasti
:: Mu südant jahutas. ::
Kui suureks sain, siis pidin
Ma kodunt lahkuma.
Nüüd tahtsin viimast korda
Ta alla istuda.
Ta lehed kõhisesid,
Kui lausuks salaja:
Jää, sõber isamaale,
:: Siit leiad rahu sa! ::
Nüüd olen kaugel ära
Ja mõnda vaeva näind
Ja mõni kallis lootus
On minul tühja läind.
Ei kase kohin taha
Mu meelest kaduda,
Mul on, kui kostaks kõrvu:
:: Siit leiad rahu sa! ::

K. E. Malm'i tõlge.

31.

Eesti rahvaviis.

Tulge kokku, :: külalapsed, ::
Karjaskäijad :: kasvandikud, ::
Tahan teile :: lugu laulda, ::
:: Imejasju ilmutada. ::

Karjapoiss :: on kuningas, ::
 Suure valla :: valitseja, ::
 Palju pere :: pidaja, ::
 ::, Kuldse krooni kandija. ::,
 Alamaid tal :: arvamata, ::
 Sulekandjaid, :: sarvekandjaid. ::,
 Alamal on :: igal amet, ::
 ::, Tahtmist mööda talitus. ::,
 Sarvelised ::, sikukesed, ::,
 Hallikarva ::, habemikud, ::,
 Poksikunstis ::, kanged mehed, ::,
 ::, Paugutajad poisikesed. ::,
 Linnukesed ::, lepikussa — ::,
 Need on rõõmsad ::, laulumehed, ::,
 Mullikad on ::, moosekandid, ::,
 ::, Kaelas kellad, kuljused. ::,
 Ministreidki ::, on tal mitu: ::,
 Pika, Paka, ::, Krants ja Tommi — ::,
 Need on ::, tublid riigitoed, ::,
 ::, Korra järel valvajak. ::,
J. Hurt.

32.

M. Hermann.

Kodutütar tilluke
Istub akna all.

∴ Kirju kiisu illuke
Mängib põrandal. ∴

Kujub kinnast tütreke
Kingiks emale,
∴ Tahab aga kassike
Kera endale. ∴

Ära puutu, Miisuke:
Lõnga sassi a'ad.
∴ Jäta, noomib Liisuke,
Muidu peksa saad. ∴

Tilluke ja illuke
Jälle lepivad. —
∴ Liisuke ja Miisuke
Sõbrad mõlemad. ∴

33.

M. Hermann.

Kallis emakene,
Oled nõnda hea!
Panen sinu sülle
Oma väikse pea.
Käsi nõnda pehme,
Nõnda selge silm.
Süda hell ja avar,
Armurikas ilm.

Ema, emakene,
Kui saan suureks kord,
Küll siis sinu hoole
Tasun tuhatvõrd!

A. Oengo-Johanson.

34.

J. Aavik, A. Läte.

Vanaema helde, lahke
Oli kallis minule,
:,: Oli minu lapsepõlve
Soojendaja päikene. :,:
Kuis ta, õnnis, pehmel käel
Minu peakest silitas,
:,: Armurikkal häälel, sõnal
Õpetas ja juhatas! :,:
Kullerkupud, jaanililled
Eide haul õitsegu,
:,: Tähesära, päiksehiilgus
Kallist kalmu ehtigu! :,:
A. Haava.

35.

Th. Hansen, F. Säbelman.

Üks paigake siin ilmas on,
Kus varjul truudus, arm ja õnn.

Kõik, mis nii arg siin ilma peal,
On peljupaika leidnud seal.
Kas ema südant tunned sa?
Nii õrn, nii kindel muutmata.
Ta sinu rõõmust rõõmu näeb,
Su õnnetusest osa saab.

Kui inimeste liikuvat
Au, kiitust, sõprust tunda saad,
Kui kõik sind põlg'vad, vihkavad,
Kui usk ja arm sust langevad, —
Siis ema süda ilmsiks saab,
Siis veel üks paik sul üle jääb,
Kus nutta julged igal a'al, —
Truu, kindla ema rinna na'al.

L. Koidula.

36.

Eesti rahvaviis.

Kui mina alles
:,: Noor veel olin, :,:
Lapsepõlves
:,: Mängisin. :,::
Ei mina teadnud
:,: Muud kui seda, :,:
Mis mina nägin
:,: Silmaga. :,::

Meie elu
:,: On siin ilmas :,:
Nii kui linnul
:,:Oksa peal. :,:
Näitab ennast
:,: Rõõmul, siiski :,:
Süda on täis
:,: Kurvastust. :,:
Rõõm teeb lastel
:,: Lauluhääle :,:
Kaunimaks kui
:,: Kandlekeele. :,:

Rahvalaul.

37.

M. Hermann.

**Noor olla — on kevadet rinna sees
kanda**

Ja :,: kevade kohinat :,: kuulda,
Kui sõnavad lootuste ihade randa
Veel :,: ärganud vahused :,: noored.
Ja põue sees midagi tuksub ja tuikab
Ja soonte sees lainetab veri.
Ja südames midagi hüüab ja huikab
:,: Ja silmis on igatsusmeri. :,:

Noor olla — on kevadet rinna sees kanda
Ja :, kevale kohinat :, kuulda.

G. Suits.

38.

J. Aavik.

Väike Manni, tillu Anni

Lähvad metsa marjule.

,:, Väike Minni, tillu Ninni

Ruttu, ruttu järele. :,

Korv on Annil, korv on Mannil,
Ninnil, Minnil korv on ka.

,:, Leiba Ninnil, leiba Minnil,
Annil, Mannil leiba ka. :,

Tipa-tapa! Vaata, papa,
Meie lähme marjule! —

,:, Oh mis kena! — Vaata, ema,
Meie lähme marjule! :,

E. Enno.

39.

Eesti rahvaviis.

Tuul: **Tipp-tapp, tilluke,**

Tilluke, lilluke,

Lähme metsa kõndima,

Maasikmarja otsima!

Laps: Ei, ei, tuuleke,
Puhkuja huuleke!
Õied alles maasikal
Rohelise lehe all!

Tuul: Tipp-tapp, tilluke,
Tilluke, lilluke,
Metsas linnud laulavad,
Juba valmis mustikad!

Laps: Ei, ei tuuleke,
Puhkuja huuleke!
Mustik pungi paisutab,
Pärast alles valmis saab!

Tuul: Tipp-tapp, tilluke,
Tilluke, lilluke,
Lähme siiski vaatama,
Kas ehk mõnda muud ei saa.

Laps: Ei, ei, tuuleke,
Puhkuja huuleke!
Kui mind emake ei vii,
Ma ei lähe iialgi!

E. Enno.

40.

M. Saar.

**Tudu, mu tipake,
Tudu, mu tapake!**

Laande läks puhkele päike,
Pesasse linnuke väike.
Hälli ka tipake,
Hälli ka tipake.
Hälli mu tapake unele.

Uinu, mu tipake,
Uinu, mu tapake!
Tuul laulis magama päikse,
Uinuma linnukse väikse.
Laulab ka emake,
Laulab ka emake:
Uinu, mu tipake, unele!

Tudu, mu tipake,
Tudu, mu tapake!
Hommikul tõuseb siis päike,
Siristab linnuke väike.
Tõuseb siis ülesse,
Tõuseb siis ülesse,
Tillu mu tipake mängule!

41.

M. Lüdig.

Veli, hella vellekene,
Tee meil' kiiku kiitsumaie!
Ära tee oja otsa peale
Ega kaevu kaldale!

Neiu läeb kiike katsumaie,
Mõtleb ojja uppuda,
Mõtleb vette veereneda,
Mõtleb kaevu kalduda!

Kiigu, kiike, kõrge'esse,
Üle õrre, pealta parda,
Üle vastse varude,
Üle tammetalude!
Mis sealt kõrgelt näikse? —
Näikse kolme uibukesta.
Igas oksas ubinad,
Igas ladvas laululind.

42.

Rahvaviis.

Tähekene, miks sa vilgud,
Miks sa nõnda virvendad! —
Sinu püsimata pilgud
Hingesse mull' tungivad.

Kui on vabad õhtutunnid,
Sind mu silmad otsivad.
Sa mind igatsema sunnid,
Enda juurde meelitad.

Oma viimsel eluõhtul
Sinu poole vaatan ma.
Oma viimsed õhkamised
Taevaruumi saadan ka.

V. Jürisson.

43.

J. Kappel.

Oleksin laululind,

Kannaksid tiivad mind,
:: Kus sind ma näen! ::
:: Et aga see ei läe', ::
:: Sest siia jään. ::

Ehk ma küll kaugel sull',
Unes sa juures mul,
:: Rõõmustad mind, ::
:: Kui aga ärkan ma, ::
:: Ei leia sind. ::

Öösi, kui uinun ma,
Siis minu mõttes sa,
:: Meeles mul veel, ::
Kus mind küll tuhat kord,
Tuhat kord, tuhat kord
:: Kiitnud su keel. ::

J. W. Ederberg.

44.

Eesti rahvaviis.

Tiiu tasane ja helde

Oli armas minule.

Pea ta õitses, pea ta närtsis,

Õitses, närtsis surmale.

Nõnda ruttab rõõm siin ilmas

Üürikese elu sees.

Täna päev meil' paistab selgest',

Homme juba pilved ees.

Kerge muld nüüd katku kinni

Minu kallist armukest,

Lilled õitsku hauakalmul,

Ööbik laulgu haledast'.

Aga Tiiu õitseb jälle

Närtsimata iluga.

Jõua, aeg, ja vii mind sinna,

Kus meid surm ei lahuta.

Tiesenhausen.

45.

M. Hermann.

Jumalaga, kohav laasi,

Jumalaga, ilus ilm,

Jumalaga, lahked laulud! —

Laulja rind on varsti külm!

Oh küll oli õnnis laulda,
Õie-aega kuuluta',
Leinas, õnnes laulu sisse
Ise ära sulada!

Aga torm ei sallind laulu,
Tegi haiget minule. —
Haiget teha on ju kerge
Vaesel' laululinnule.

Jumalaga! Pikkamisi
Vaiksemaks jääb minu rind.
Jumalaga! Koidupuna
Suud mull' andes saadab mind.

A. Haava.

46.

Rahvaviis.

Kuku sa, kägu, kuldalindu,
Häälitsele, hõbenokka,
Kuku meile kuulutusi,
Häälitsele ilmutusi,
Veeretele lauluvara,
Ketra kuulutuselõnga,
Kuju kauni aja kangast.

Kui sa ei kuku, kukun ise,
Pajatelen pardikene,

Lasen luigelaulusida,
Seitsmekordseid sõnumeida
Vanast ajast veeremaie,
Kuldsest ajast kuuldumaie,
Iluajast hiilgamaie.

Üks aga sõnum hülge suusta,
Teine lainte tütterilta,
Kolmas rannakaljudelta,
Neljas näkineidudelta,
Viies veteemandalta,
Kuues kuudekudujalta,
Seitsmes saare taadilt, eidelt.

Kalevipoeg.

47.

K. Ramm.

Õrn ööbik, kuhu tõttad sa
Nüüd lahkel lehekuul?
Kas mõisaaias hõisata
Sa tahad roosipuul?
Või metsas toorel toomingal
Saab hüüdma sinu suu,
Kui tähed hiilg'vad taeva all
Ja valgust valab kuu? —

Ei mõisaaias hõisata
Või laulu minu rind,
Sest muistse põlve verega
On võietud see pind.
Ka metsas toorel toomingal
Ei hüüdma saa mu huul,
Vaid talurahva akna all
Seal pühal pärnapuul.

Kui jõuab õnnis suine öö,
Siis laulan talle ma,
Et unuks meelest päevatöö,
Jääks rahul magama.
Kõik öö siis hääled heljuvad
Ta kauni kambri sees
Ja unenäod ilusad
Tal seisvad silme ees.

Kui aga taevas kumab koit
Ja kaob pime öö,
Siis laulan: tõuseb priiusloit
Ja vajub orjavöö,
Sest idataeva servassa
Ju näha koidutuld
Ja uuel ilul särama
Lööb Eesti muistne muld!

G. Õis.

Elas metsas muti-onu,
 Keset kuuski noori, vanu.
 :,: Kadakpõõsa juure all
 Eluruum tal sügaval. :,:
 Kutsus kokku külalisi
 Karvaseid ja sulelisi.
 :,: Lendas vares, harakas,
 Kull ja kaaren nupukas. :,:
 Vantsis uhkelt karuhärra,
 Veeres siili okaskera.
 :,: Jänes nudisabaga,
 Orav kikkis kõrvaga. :,:
 Joostes tuli väle põder,
 Hiljaks jäi veel reinuvader.
 :,: Siis kõik lauda istusid,
 Peorooga maitseid. :,:
 Karu imes mesikooki,
 Jänes rüüpas kastejooki.
 :,: Kaaren karumarju sõi,
 Kull see kurejooki jõi. :,:
 Põder limpsis samblasuppi,
 Orav närís kábijuppi.
 :,: See oli päise päeva a'al
 Pillapalla pillerkaar. :,:

49.

Rahvaviis. M. Hermann.

Ei saa mitte vaiki olla,
Lauluviisi lõpeta'. —
Vaikimine oleks vale,
Sunniks südant lõhkema.

Tahan õige tasa laulda,
Tasa kannelt helista',
Et ei sind, mu kõige kallim,
Lauluga ma tülita.

Aga kui torm minu kandlelt
Kostab siiski kõrvu sull',
Siis sa ise oled süüdi:
Miks nii armas oled mull'?

A. Haava.

50.

M. Hermann.

Tule koju, armuke,
Kullakaunis piigake!
Tule koju! Mul on kodus kambriке,
Kena, vaikne, armukaunis pesake.

Millal meie pulmad teeme?
Aililu-liluli!

Millal võin ma kosja sõita?
Aililu-liluli!

Kevadel, kui häälitseb lind,
Kevadel, siis ootan ma sind!

A. Alver.

51.

M. Hermann.

Kui sa tuled, too mull' lilli,
Lillekesi armastan.
Sügisel neid vähe leida —
Ühest ainsast küllalt saab.

Ehk vast juhtud nurmelt leidma
Veel üht hilist lillekest. —
Kõige kallim, oh kui väga
Tänaksin sind selle eest!

A. Haava.

52.

Rannarahva viis.

Jõua ju kaugelta,
Marulaine laugelta,
Paadikene, rannale!
Las mind armsa rinnale!

Kus, kallis, kurdad sa?
Laine sind ehk laevaga
Mattis merre magama,
Surmas kalli armuta!

Oota, mu tütreke,
Homme jõuab peiuke
Meie randa sõudema,
Kaugelt siia jõudema!

Küll ohkas neiu rind,
Vaikseks jäi ka vetepind,
Maru rauges viimati —
Peig ei tulnud iialgi!

Joh. Kunder.

53.

A. Läte.

Kuldrannake, kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale?
Ju vara kalli koiduga
Su poole võtsin purjeta!
Silm siiski veel ei kallast näe
Siit üle kõrge,
Üle kõrge laintemäe!

Kuldrannake, kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale?

Veel ikka vōõra ilma piir,
Ei läigi ranna siniviir
Sealt üle kauge merevee,
Kus lõpeb minu,
Lõpeb minu laevatee!

Kuldrannake, kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale?
Ma ohkan siin kui väsind lind,
Oh otsata on merepind!
Ei tuul mu laeva lendes a'a,
Ei mina iial,
Ei mina iial randa saa!

Kuldrannake, kuldrannake,
Mil jõuab laev su kaldale?
Ma õhtu päiksepaiste käes
Sind juba nagu kaugelt näeks!
Silm vaatab üle laia vee,
Mil lõpeb igav,
Lõpeb igav laevatee!

A. Reinvald.

54.

J. Kappel.

Üksinda, üksinda
Pean vōõrsil rändama!
Pisar läigib leinalaugel:

Kaunis isamaa on kaugel!
Kaugel ilus isamaa, :: isamaa! ::

Isamaa, isamaa!
Millal saan su pinnala?
Millal paistvad sinu mäed,
Võtvad kaissu sinu käed,
Kes sind ootab nutuga, :: nutuga! ::

Nutuga, nutuga
Pean võõrsil rändama!
Ei siin emakeelt ma kuule,
Ei mu mõte lusti luule,
Kaugel, helde emakeel, :: emakeel! ::

Emakeel, emakeel,
Ainult sinul ema meel!
Võõral keelel pole võimu,
Pole lahketa laululõimu:
Võõras hääl on armuta, :: armuta! ::

Armuta, armuta
Pean võõrsil rändama!
Ei mind köida võõras ilu,
Võõras päiksepaiste vilu:
Arm on ainult kodumaal, :: kodu-
maal! ::

Kodumaal, kodumaal —
Seal ma reisin rõõmura'al!
Seal mu lahked laulud liikvad,
Lillenupud nurmel kiikvad,
Hiilg'vad aasal ilusal, ::, ilusal! ::,

A. Piirikivi.

55.

M. Saar.

Üks laevuke läeb üle vee,
Läeb üle vee ja lainete.
Kui valge luik kaob üle vee,
Kaob üle vee ja lainete,
Kaob üle vee ja lainete.

Mu armuke ja kullake
Läks üle vee ja lainete.
Silm kaugele käib üle vee,
Käib üle vee ja lainete,
Käib üle vee ja lainete.

Kuid laineke ei kõnele
Mull' üle vee ja lainete.
Mu armuke ja kullake
On üle vee ja lainete,
On üle vee ja lainete.

Juh. Liiv.

56.

J. Simm.

∴ Ma sõuan merel ja sõuan,

Üht saart mina otsin seal. ∴:

∴: Seda kaua ju otsinud olen

Laiat lageda mere peal. ∴:

∴: Mõnd saart on määratus meres

Mõnd sadamat vilusat. ∴:

∴: Oma saart aga mina ei leia,

Oma unistust ilusat. ∴:

∴: Ma sõuan merel ja hõljun

Ja lained need hõljuvad ka. ∴:

∴: Kõrgel liiguvad, kiiguvad pilved,

Oma saart aga otsin ma. ∴:

G. Suits.

57.

Rahvaviis. M. Hermann.

Oh seda elu ja õnne,

Oh seda pidu ja põlve!

Oh seda lusti ja rõõmu,

Torupill kui kutsub meid tantsma!

Trillalla, trallalla, pane pulma jalg alla,

Võta pill siis kätte

Ja astu meie ette!

Sinisukka meistrime' poega,
Punapärga talume' tütar
:,: Nüüd peavad uhkesti pulmi :,:
Hiir hüppas, kass kargas,
Vana karu löi trummi.
Kirp aknast välja,
Nahkpüksid jalga.

Rahvasuust.

58.

K. A. Hermann.

Süda tuksub tuks-tuks-tuks,
Mine lahti uks, uks, uks,
Et me lähme Mallega
Saarde kalu püüdema.
:,: Hopsassa, Mallega
Saarde kalu püüdema! :,:

Oh kui saaksin mina seal
Kõrge mereselja peal
Malle kõrval sõudada,
Ootaks' vene jõudada!
:,: Hopsassa, Mallega
Ootaks' vene jõudada! :,:

Kui on hüva pärituul,
Lendab vene nagu kuul,
Siis meil aega Mallega

Salajutu vestada.

∴ Hopsassa, Mallega
Salajuttu vestada! ∴

Kui on kalad roogitud,
Jutud kokku räägitud,
Siis me lähme Mallega
Maale kalu kauplema.

∴ Hopsassa, Mallega
Maale kalu kauplema. ∴

59.

Rahvaviis.

Kuis rõõmus on mu meel,

Kuis lustil laulab keel!

Ma rändan mööda ilma,

Ei karda sooja, külma.

Kord olen siin, kord seal

Ma oma reisi peal

Ja ikka hüüab mu hääl:

Ma olen väike postimees,

Maailm on lahti minu ees!

Hallo, hallii, hoi lallalla:

On lahti minu ees!

Kui mina rõõmsasti

Kord jõuan külasse,

Siis kõik mull' ruttab vastu,

Ei taha mööda lasta:
Mul kirjad, pakid peal,
Need teevad rõõmu seal,
Ja vahel hüüab mu hää:
Ma olen väike postimees,
Maailm on lahti minu ees!
Haloo, hallii, hoi lallalla:
On lahti minu ees!

Kui ükskord suren ma,
Eks kõik mind mäleta:
Ma püüdsin õigust ilmas
Küll iga mehe silmas.
Mu haud siis seisab seal,
Ja ristil kiri peal,
Mis ise soovib mu meel:
Siin hingab väike postimees
Nüüd rahul vaikse haua sees,
Siin hingab väike postimees
Nüüd rahul haua sees.

60.

Väikevene viis.

**Küll on kena kelguga hangest alla
lasta!**

Oi, oi, kelguga hangest alla lasta!

Kaugel luhal säravad jää ja lumi vastu!
Oi, oi, säravad jää ja lumi vastu!

Lumehelbed hiilgavad, puudel ehted
ueded!

Oi, oi hiilgavad, puudel ehted uued!

Kadakatel karjamaal seljas lumekuued!
Oi, oi, kadakatel seljas lumekuued!

Küll on kena kelguga hangest alla lasta!
Oi, oi, kelguga hangest alla lasta!

R. Kamsen.

61.

Eesti tantsuviis.

Terve vald oli kokku aetud,
Kihelkond kokku kutsutud,
Külalisi igat seltsi,
Mõisahärra prouagagi palutud.

Tõnni, parajam peiu,
Kosind Mannikese endale;
Manni, nobedam neiu,
Läheb Tõnnile mehele.

Pulmapidu ülitore:
Viina viiskümmend vaati,

Pulmakraami kokku toodi,
Nõndapalju kui saadi.

Parte, hanesid praeti
Vist üle tuhande ära.
Terve trobikond püsisid,
Pulma auks teeb kära.

Kas vahest kuu meil kumab ju
Või näen päikest hiilg'va sära
[sees? —
See on ju Tõnn, seal ka ta Mann;
Kahekesi sammuvad nad käsikäes.

Teeb nalja Mann, siis naerab Tõnn,
Nii et vesi veereb palgeilt tal.
Neil ilus ilm, neil särab silm —
Jõuaks nemad elust nõnda läbi ka!

Vennad veeretage viru valssi,
Me tahaks minna tantsima!
Tublist helistage tuljakutantsu,
See paneb vere kihama.
.: Hõissa ja trallala! .:.

Pill sütitab meeli, tants keerutab
[pead.
Poiss kutsub, memm tahab, et tant-
[sima läed.

Kuid miks värised, hüppad nõnda,
[südameke, sees,
Kui kaenlasse surub sind mehine
[mees?

Ärge häbenege midagi, piigakesed,
[meid —
Meie võime ju omal ajal kosida teid.
Kena hobu hirnub tallis, tore saan
[on mul ka.
Rikas talu, mille peremeheks pea
[saan ma.

Kuule, armas languke! —
Mis tahad, Tõnni taadike? —
Tants on tubli, lõbus pilliviis
Eks läheme ka tantsma siis!

Hõissa, Tõnni taat viis
Manni memme tantsima!
Taati, memme lastega
Laskem elada!

62.

K. A. Hermann.

Kuula, kuis naabri-Mari laulab,
Nõnda et ööbikki teda kuulab!
Ei nii lõo lõõritse —

Naabri-Mari laulab,
Ega ööbik häälitse —
Naabri-Mari laulab.

Mehed kõik jäävad mõnutsema,
Naised ei hakka sõnutsema.
Kõik nad tahtvad kuulata —
Naabri-Mari laulab.
Himu ühes huulata —
Naabri-Mari laulab.

Lõbusat naabri-Mari, neiut,
Loodavad mõrsjaks saada peiud,
Et saaks koju linnuk'se,
Kes nii kaunilt laulab,
Korjab hingest pinnuk'se,
Sest ta ikka laulab.

63.

Eesti rahvaviis.

Uhti, uhti, uhkesti viisk läks Tartust
Viljandi,
Kaasas põis ja õlekõrs, peenike ja pikk
kui õrs!
∴ Ees oli Emajõe suu, seepärast peeti
tubli nõu. ∴

Kõrs siis heitis pikali, sillakene val-
 miski.
 Viisk aga hüüdis: Sild on hea! Mina
 sammun üle pea!
 :,: Astus sammu, astus kaks — kõrre-
 kene katki: praks! :,:
 Põnnadi-põnnadi! hüppas põis, naeris,
 mis ta naerda võis:
 Näe nüüd, kuidas rumalad uppusivad
 mõlemad!
 :,: Tõmbas ennast hinge täis ja — kar-
 plauhti lõhki käis! :,:
A. Piirikivi.

64.

Eesti rahvaviis. K. A. Hermann.

Uh-tсах-tсах, löö pilli,
 Killkoldi trall-trilli —
 Pulmad nüüd jõudnud meil kätte!
 :,: Ui-tui-tui, ui-tui-tui, jõudnud meil
 kätte! :,:
 Peigmees on priske ja
 Mõrsja on nägus ka,
 Oi, pulmad nüüd jõudnud meil kätte!
 :,: Ui-tui-tui, ui-tui-tui, jõudnud meil
 kätte! :,:

Uh-tсах-tсах, pill, hüüa,
Tahan tantsu lüüa,
Tee meile hoidke nüüd lahti!
:,: Ui-tui-tui, ui-tui-tui, hoidke nüüd
lahti! :,:

Põrandad põruvad,
Lauadki liiguvad,
Tee meile hoidke nüüd lahti!
:,: Ui-tui-tui, ui-tui-tui, hoidke nüüd
lahti! :,:

Laulu laksutagem,
Viisi veeretagem::
Rõõmsad siin kõikide meeled!
:,: Ui-tui-tui-, ui-tui-tui, rõõmsad siin
meeled! :,:

Pauguvad pasunad,
Vinguvad viiulid,
Lasevad lõbusat lugu!
:,: Ui-tui-tui-, ui-tui-tui, rõõmsad siin
meeled! :,:

65.

Eesti rahvatants. R. Päts.

Vat-lupsadi, luusangadi,
Kõt-kõpsadi, kuldkingadi,
Siit siiradi, läbi viiradi,
Nak-naeladi, pak-paeladi! :,:

∴ Puu-puusadi, pummadera,
Viu-vipsadi, villadera! ∴
Vat-lupsadi, luusangadi,
Kõt-kõpsadi, kuldkingadi!
Lip-lõppadi hästi tihti,
Ärge laske käsi lahti!

Rahvaluule.

66.

Ma vaatan paadist kiikriga,
Kui kaugelt paistab Saaremaa.
∴ Ei paremat pole kuski maal
Kui suisel ajal Saaremaal! ∴
Mu pruut on valge nagu tui,
Ma nägin teda mullu sui. Refr.
Tal mustad juuksed, valge kael
Ja kaela ümber sametpael. Refr.
Ma rüüpan merest soolast vett
Ja räägin kallimale tõtt. Refr.
Kui tahad mu naiseks tulla sa,
Pead Saaremaale sõudema! Refr.
See Saaremaa on ilus maa
Ja seepärast saarlane laulab ka:
∴ Ei tede poisid mede poiste vastu saa,
Ega teil pole seokesi laule ka! ∴

SISUKORD.

Eestimaa, mu isamaa	12
Eesti on me isamaa	2
Ei saa mitte vaiki olla	49
Elas metsas muti-onu	48
Helde Isa taeva sees	4
Isamaa auks	3
Isamaa eest palvetada	8
Isamaa hiilgava	22
Isamaa ilu hoieldes	11
Isamaa, õitse sa	17
Jumalaga kohav laasi	45
Jumal, Sull' ligemal	9
Jõua ju kaugelta	25
Kalla, kallis Isa käsi	10
Kallis emakene	33
Kaljuvald mu isamaa	21
Kaunimad laulud	15
Kaunistagem eesti kojad	13
Kiida nüüd Issandat	5

Kodutütar tilluke	32
Kui kotka tiival	7
Kui Kungla rahvas	28
Kui mina alles noor veel olin	36
Kui mu kallist isatalu	23
Kui sa tuled, too mull' lilli	51
Kuis rõõmus on mu meel	59
Kuku sa, kägu	46
Kuldrannake	53
Kus põhjalahe kohiseb	18
Kuski kaugel kingurinnal	24
Kuula, kuis naabri-Mari	62
Küll on kena kelguga	60
Ma kummardan sind, armuvägi	6
Ma sõuan merel	56
Ma vaatan paadist	66
Minge üles mägedele	19
Mu isamaa armas	16
Mu isamaa, mu õnn ja rõõm	1
Mu isamaa on minu arm	14
Mu koduke on tilluke	25
Noor olla — on kevadet	37
Oh seda elu ja õnne	57
Oleksin laululind	43
Pühendan sind looks	20
Seal, kus rukkiväli	26
Süda tuksub	58

Terve vald oli kokku aetud	61
Tipp-tapp, tilluke	39
Tiiu, talutütrekene	29
Tiiu tasane ja helde	44
Tudu, mu tipake	40
Tule koju, armuke	50
Tulge kokku, külalapsed	31
Tähekene, miks sa vilgud	42
Uhti, uhti, uhkesti	63
Uh-tсах-tсах, löö pilli	64
Vaikne kena kohakene	27
Veli, hella vellekene	41
Vat-lupsadi, luusangadi	65
Vanaema helde, lahke	34
Väike Manni, tillu Anni	38
Õrn ööbik	47
Üks kask meil kasvas õues	30
Üks laevuke läeb üle vee	55
Üks paigake	35
Üksinda, üksinda	54

40. This man also

has now
written to

his wife

and